

2011/AR/3435

Hof van beroep Antwerpen

Zeventiende kamer burgerlijke zaken 10 januari 2013, red.

Arrest

PAUWELS Eric, Beverzakstraat 122 te 3520 Zonhoven

appellant

In persoon aanwezig en bijgestaan door Mr. Miskovic Z. loco Mr. Deckers Paul, advocaat te 3600 Genk, Collegelaan 14/3 -ref.: 2002/0115/KL/164486

tegen het vonnis van de 5e kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Hasselt van 23 november 2011, gekend onder rolnummer 10/2863/A.

tegen

POLITIEZONE HAZODI, met zetel te Hasselt, Thonissenlaan 15

geïntimeerde,

vertegenwoordigd door Mr. Hoogmartens K. loco Mr. Lamon Hugo, advocaat te Hasselt, de Schievelaan 23 -ref.: 205061-HL/SC2-80558-

1

Huidige zaak betreft een vordering van de heer Pauwels, voormaling hoofdinspecteur van de Politiezone HAZODI, gesteld tegen de politiezone, om betaling te krijgen van diverse ereloonnota's van zijn advocaat. Hij beroept zich hiervoor in eerste instantie op een beslissing van het politiecollege van 23.10.2006. In het betreffende uittreksel staat

immers te lezen :
" Advocaat Deckers roept artikel 52 van de wet op het politieambt inzake financiële rechtshulp inbeslissing : eenparig akkoord.. "

De ereloonstaten waarvan betaling wordt gevraagd zijn volgende;

- ereloonstaat dossier dronkenschap : 12.495,87 euro.

- ereloonstaat dossier valsheid : 15.723,55 euro

Bij dagvaarding van 23 november 2010 vorderde hij betaling van een bedrag van 2.000 euro provisioneel -vordering geraamd op **28.219,42** euro-, meer intresten.

2

De procedures waarvoor deze twee ereloonstaten werden opgemaakt zijn niet de enige procedures

waarvan in casu melding gemaakt wordt.

Van volgend procedures wordt melding gemaakt :

- een verweer inzake verkeersinbreuken / dronkenschap dd 14.08.2002;

- een klacht van de heer Pauwels tegen collega's wegens valsheid;

- een klacht van een collega tegen de heer Pauwels wegens schending beroepsgeheim;

- een arbeidsrechtelijke zaak m.b.t. loonverlies ingevolge pesterijen en arbeidsongevallen.

Het bestaan en verloop van de eerste 3 procedures wordt gestaafd aan de hand van de nodige stukken. Over de beweerde 4e procedure -de arbeidsrechtelijke- wordt geen enkel stuk neergelegd.

Wat de derde procedure betreft, werd het ereloon voldaan door Ethias -het verweer van de heer Pauwels tegen een later ongegrond bevonden klacht-.

3.

De heer Pauwels zet uiteen dat hij n.a.v. een banaal verkeersongeval op 14 augustus 2002, tijdens privégebruik, het slachtoffer

meer p. 2

Is een periodiek dat maandelijks één of meerdere malen, zowel online als in geprinte versie, verschijnt. Het is totaal onafhankelijk en onderscheidt zich van andere tijdschriften wegens het dieper ingaan op het "maatschappelijke". De belangen van de burger staan aan de top, zonder politieke of andere inmenging waardoor onderwerpen behandeld kunnen worden die elders onvoldoende of helemaal niet aan bod komen. We bestrijden de corruptie, de incompetentie en het machtsmisbruik. Lezers kunnen reageren via de postbus of via e-mail.

Jaarabonnementen ²
 Online -PDF- : 80 euro
 Online sociaal -PDF- : 50 euro
 Losse nummers in kleur : 10 euro
² BTW inclus.

Verantwoordelijke uitgever
 hoofdredacteur :
 Erik Verbeeck
 Postadres :
 Postbus 57 3620 Lanaken.

van p. 1 werd van pesterijen door collega's. Eén van die collega's legde op zijn beurt klacht neer tegen de heer Pauwels wegens schending van het beroepsgeheim. Dit alles heeft de heer Pauwels -volgens zijn zeggen- zeer erg geraakt, bij zoverre dat hij in een depressie geraakte en loonverlies leed.

4.

De politiezone stelde in het motiverend gedeelte van haar conclusies een impliciete tegenvordering, om, indien zij zou gehouden zijn tot het verlenen van rechtsbijstand op basis van de beslissing van het politiecollege, terugbetaling te bekomen op grond van art. 52§4 Wet op het politieambt waarin bepaald wordt dat de rechtshulp kan worden teruggevorderd indien o.m. uit de rechterlijke beslissingen blijkt dat de tussenkomst niet diende te geschieden.

5.

De eerste rechter beperkte zich tot een onderzoek van de juridische gronden waarop de vordering gesteund was, en verklaarde de vordering ongegrond.

Geoordeeld werd:

- dat artikel 52 van, de wet op het politieambt in casu niet van toepassing was, omdat de heer Pauwels de rechtshulp niet nodig had wegens een dagvaarding of een strafvervolgung wegens daden gesteld in zijn functie, noch omdat hij door zijn hoedanigheid van politiemans het slachtoffer was van een schadelijk feit of een wraakactie.

- dat ook op grond van art. 47 van de wet op het politieambt geen vergoeding kon toegekend worden aangezien het verkeersongeval louter tijdens de privétijd gebeurde en louter zijn verantwoordelijkheid was, en aangezien er een vrijspraak volgde voor de beweerdte valsheid in geschrifte.

Wat betreft de beslissing van het politiecollege van

23.10.2006 werd geoordeeld dat er geen sprake was van een formele beslissing, en dat -zo er toch al sprake was van een formele beslissing- niets belet dat hierop teruggekomen wordt wanneer naderhand blijkt dat de voorwaarden voor het verlenen van rechtsbijstand niet vervuld zijn.

Op de vraag of de niet-uitvoering van de beslissing van het politiecollege van 23.10.2006 een fout was in de zin van art. 1382 B.W. werd niet echt een antwoord gegeven.

De tegenvordering werd zonder voorwerp verklaard.

6.

Bij verzoekschrift neergelegd op 31.12.2011 werd door de heer Pauwels hoger beroep aangetekend tegen het vonnis van 23.11.2011.

De heer Pauwels stelt dezelfde vordering als voor de eerste rechter, thans begroot op 28.219,42 euro.

De politiezone vordert om het hoger beroep ongegrond te verklaren en stelt in ondergeschikte orde incidenteel beroep in, waarbij zij thans ook in het dispositief van haar conclusies de terugbetaling van de tussenkomst vordert indien zij zou veroordeeld worden tot betaling o.b.v. de beslissing van 23.10.2006.

Beoordeling :

7.

Het hoger beroep werd regelmatig naar vorm en termijn ingesteld, en is derhalve toelaatbaar, net zoals het incidenteel beroep.

8.

De problematiek van de rechtshulp waarop politieambtenaren eventueel beroep kunnen doen is wettelijk geregeld in de Wet op het politieambt - Wet van 05.08.1992- en in het K.B van 10 april 1995 betreffende de burgerlijke aansprakelijkheid van en de rechtshulp en

zaakschadevergoeding voor politie ambtenaren.

Kort samengevat werd een systeem gecreëerd waarbij de betrokken politieambtenaar aan de bevoegde overheid een vraag tot rechtshulp kan richten.

De voorwaarden om van deze rechtshulp te kunnen genieten werden in de wet voorzien -art. 52-.

Wanneer de bevoegde overheid beslist heeft om deze rechtshulp toe te kennen, en de politieambtenaar heeft geopteerd voor een zelf gekozen advocaat, bestaat er in eerste instantie een mogelijkheid voor de bevoegde overheid om de ereloonstaat van deze zelf gekozen advocaat te milderen -art. 4, §4 K.B. van 10.04.1995-

Wanneer achteraf, nadat de rechtshulp reeds werd verleend, blijkt dat de rechtshulp niet diende toegekend te worden, kunnen de kosten die gemaakt zijn voor zijn verdediging, van de politieambtenaar teruggevorderd worden -art. 52, §4 van de wet-

In voorkomend geval is de terugvordering pas ontvankelijk indien zij wordt voorafgegaan door een aanbod tot dading van de verweerder. Dit aanbod tot dading gaat uit van de overheid aangewezen door de Koning. Dit aanbod omvat, afgezien van de evaluatie van het gevorderde bedrag, de nadere regels van de betaling. De in het eerste lid bedoelde overheid kan beslissen dat de schade slechts gedeeltelijk moet worden vergoed. -art. 49 van de wet-

9. In casu bestaat de kern van de discussie in het feit dat de heer Pauwels voorhoudt dat de bevoegde overheid -het politiecollege van de politiezone HAZODI- reeds op 23.10.2006 een beslissing heeft genomen waarin rechtshulp wordt toegekend.

Hij vraagt gewoon dat deze beslissing wordt uitgevoerd.

De politiezone van haar kant houdt voor dat er op 23.10.2006 geen formele beslissing werd genomen. De beweerdte beslissing werd overigens niet meegedeeld aan de politieambtenaar in kwestie.

Bovendien houdt de politiezone voor dat de toekenning van rechtshulp in casu onwettig zou zijn : de heer Pauwels zou, gelet op de aard van ereloonstaten, in casu geen recht hebben op rechtshulp.

10.

Het hof oordeelt dat de beslissing van 23.10.2006 wel degelijk een formele beslissing is van de bevoegde overheid, waarin rechtshulp aan de politieambtenaar werd toegekend.

Het politiecollege van de politiezone HAZODI is in casu wel degelijk de bevoegde overheid in de zin van art. 1 van het K.B. van 10.04.1995 om deze beslissing te nemen.

De beslissing van 23.10.2006 was een "eenparig akkoord" -zie uittreksel van het politiecollege van 23.10.2006, afgeleverd door de politiesecretaris op 24.10.2006-

De insinuatie van de politiezone dat het eenparig akkoord verleend werd om de kwestie te agenderen op het politiecollege, is volstrekt ongeloofwaardig, aangezien de kwestie reeds geagendeerd stond op het politiecollege.

De beslissing van 23.10.2006 kan niet anders begrepen worden dan als een formeel akkoord van de bevoegde overheid om de gevraagde rechtshulp toe te kennen.

Het feit dat deze beslissing niet werd meegedeeld aan de heer Pauwels, heeft niet tot gevolg dat deze beslissing geen uitvoerbare kracht meer zou hebben.

11.

De argumentatie van de politiezone dat er geen wettige gronden voorhanden waren om de wettige

van p. 2 rechtshulp toe te kennen is in casu irrelevant.

De wetgever heeft voorzien dat rechtshulp kan worden toegekend zonder dat voldaan was aan de wettige voorwaarden terzake.

Het is daarom dat in art. 52 van de wet op het politieambt voorzien werd in de mogelijkheid om achteraf, nadat de rechtshulp reeds werd verleend, de kosten die gemaakt zijn voor zijn verdediging, van de politieambtenaar terug te vorderen, indien zou blijken dat de rechtshulp niet diende toegekend te worden. -art. 52, §4 van de wet-

12.

De vraag van de heer Pauwels om uitvoering te geven aan de beslissing van 23.10.2006 diende gegrond verklaard te worden.

Het hof stelt vast dat de bevoegde overheid nooit cijfermatige opmerkingen heeft gemaakt over de ereloonstaten, en geen gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid, haar verleend in art. 4, §4 van het K.B. van 10.04.1995, om de tenlasteneming van de ereloonstaat te beperken tot een redelijk bedrag.

Het feit dat later, op een vergadering van het politiecollege van 07.04.2008, naar aanleiding van de vraag tot uitbetaling van een voorschot op een staat van erelonen en onkosten, een eenparig akkoord gegeven werd om "de vraag en het dossier aan een advocaat over te maken" impliceert geen intrekking van het voorheen, op 23.10.2006, gegeven akkoord.

13.

De politiezone houdt voor dat ten onrechte beroep werd gedaan op de rechtshulp, en vordert -in ondergeschikte orde, indien de hoofdvordering van de heer Pauwels gegrond zou worden verklaard- de rechtshulp terug.

Dergelijke terugvordering is

evenwel pas ontvankelijk indien zij wordt voorafgegaan door een aanbod tot dading aan de verweerder -zie art. 52 §4 in samenlezing met art. 49 Wet op het politieambt-

Blijkens art. 2 van het K.B. van 10.04.1995 moet het aanbod tot dading bedoeld in de artikelen 49, §1 en 52 §4, tweede lid, van de wet, uitgaan van de bevoegde overheid. Na de politieambtenaar gehoord te hebben, wordt het hem bezorgd hetzij bij een ter post aangetekende brief, hetzij door afgifte ervan tegen ontvangstbewijs.

In casu wordt niet voorgehouden dat dergelijk aanbod tot dading gedaan werd. Het bewijs van dergelijk aanbod tot dading wordt alleszins niet neergelegd.

De terugvordering is hic et nunc dan ook onontvankelijk.

Het hof dient verder niet na te gaan of de terugvordering gerechtvaardigd is, en of er inderdaad ten onrecht beroep werd gedaan op de rechtshulp.

14.

Het bestreden vonnis dient hervormd : de oorspronkelijke vordering is gegrond en de tegenvordering is niet ontvankelijk.

De kosten worden ten laste van de politiezone gelegd.

Beslissing.

Het hof beslist bij arrest op tegenspraak.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Het hof verklaart net hoger beroep en het in ondergeschikt orde ingesteld incidenteel beroep toelaatbaar.

Het hof verklaart het hoger beroep gegrond.

Het hof hervormt het bestreden vonnis en het hof

veroordeelt de politiezone HAZODI om aan de heer Pauwels te betalen de som van 28.219,42 euro, meer de gerechtelijke intresten vanaf 23.11.2010, gerekend aan de wettelijke rentevoet;

Het hof verklaart de tegenvordering van de politiezone HAZODI hic et nunc onontvankelijk;

Het hof veroordeelt de politiezone HAZODI in betaling van de gerechtskosten van de heer

A. WINANTS

M. DOM

R. HOBIN

E. CLEYMANS

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Griffier

De redactie heeft de volledige tekst van het Arrest woordelijk overgenomen

Erik Verbeeck ©

HaZoDi Tragedi, hoezo..

Was er een onderzoek naar pesten?
Was er een onderzoek naar fraude ?

A charge en a decharge.

Met de informatie waarover wij beschikken is er geen onderzoek gevoerd naar de pestklachten. De Arbeidsauditeur L'Homme gaf aan W.A..S.O. enkel de opdracht om na te gaan of het proces van het onderzoek correct is verlopen. Pestklachten behoort tot de taak van de EDPBW's en niet van de arbeidsinspectie dixit Dr. Pieter De Munck, directeur W.A.S.O. Limburg en Vlaams Brabant. Op strafrechtelijk gebied is men hopeloos en vruchteloos op zoek gegaan naar spijkers op laag water, vooral bij Vera Vrancken. Er was alleen onderzoek à charge.

Geen strafbaar feit?

Er zijn getuigen dat korpschef Michel Beckers op zijn kantoor bij HaZoDi regelmatig bezoek kreeg van Erik Geladé. Maar er is ook een verklaring waarbij wordt gezegd dat Michel Beckers bij Geladé in Stevoort was. Op de tafel lagen een tiental PV's die "geregeld" waren. Een INP -V- zag Beckers het gebouw op dat moment via de achterdeur verlaten, is dit onderzocht, zoals zoveel andere zaken van de verdachten? Wat hebben ze dan wél onderzocht? U leest het dra in Morsum Magnificat.

Erik Verbeeck ©